

νανδρίαν μου, ναι, τὴν ἀνδριάν—δὲν ὑπάρχει ἄλλη λέξις—εἰς τὴν περιέπεσα. Ἐδεῖ νὰ τιμωρηθῶ ἀμέσως. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐπέλθῃ ἡ τιμωρία; ὁ μετὰ τοῦ Καζιμίρ γάμος μου ἦτο τιμωρία; Ποῖαν παράδοξον ἔννοιαν ἀπέδιδον πρὸ ὀλίγου εἰς τὰς λέξεις;

Ἡσθάνθην ἐμαυτὴν λίαν τεταραγμένην, δυσχερῶς ἐκείνην πρὸς τὸν Καζιμίρ, πρὸς τὸν Ρενώ καὶ ἐμὲ αὐτὴν κυρίως, καθότι οἱ λοιποὶ δύο ἦσαν ἀθῶοι. Ὁ Καζιμίρ μὲ ἡγάπα, ἦτο ζηλότυπος, ἐφοβεῖτο μὴ καταστραφῶ, μοὶ παρείχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαβλέπω τὸν κίνδυνον, καὶ τοῦτο ἦτο φυσικώτατον. Ὁ Ρενώ ἐκινεῖτο ἐν ἑρωτῇ τοῦτον, τὰ σχέδιά μου μοὶ τὸ ἔλεγεν εἰλικρινῶς. Ἐπὶ ἐκεῖνον τὸν ὅποιον ἡγάπων. Ὑπῆρχε φυσικώτερον τούτου, ἀφοῦ ἐκεῖνος δὲν ἡγάπα πλέον; Διατί νὰ μὲ ἀγαπήσῃ; Ἐχει ἄλλα πράγματα νὰ συλλογισθῇ. Ὁρεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, νὰ πολεμήσῃ, νὰ φονεuthῇ, ἐνῶ ὁ Καζιμίρ καὶ ἐγὼ θὰ εὐρισκώμεθα ἐν τῷ Νοραδῇ, εἰς τὸ Μελόδραμα. Ἀνθρωποὶ τινες εἶναι ἀληθῶς ἄξιοι ὑπολήψεως, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Ἰδοὺ νεανίας τριακονταετής, εὐφύεστατος ὠραιότατος νέος, ὅστις πολεμᾷ ἐκεῖ κἄτω, ἐντὸς τῶν ἀπομεμακρυσμένων χωρῶν, ὅστις κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς τοῦ νοσοκομείου, ὅστις θεωρεῖται εὐτυχῶς καὶ οὕτως μόνῃ ἐπιθυμία εἶναι νὰ ἔλθῃ ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας πρὸς ἀνδρῶν μετὰ τῆς μητρός του, ὡς ἀπλοῦς μαθητὴς Λυκείου. Καθ' ὅλην τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του, οὐδέποτε εἶδε γυναῖκα. Δὲν λαμβάνει ἐπιστολάς οὐδὲ γράφει τοιαύτας. Καὶ θὰ ἀνχωρήσῃ αὖθις, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν πλήρη μόχθων πειθαρχίαν, ἐργασίας, ἀποσιώσεως, αὐταπαρνησίας ζωῆς του, ὅπως ἐπὶ τέλους φονεuthῇ ἐν τινὶ γωνίᾳ γῆς καὶ ἀποθάνῃ ἴσως ὡς κύων, ἀνευ βοήθειας, ἀνευ ἀγάπης. Δὲν εἶναι ἀξιοθαύμαστον τοῦτο;

Δὲν ἀνήγγειλα εἰσέτι τῇ μητρί μου ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Καζιμίρ νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά μου. Ἐπειδὴ ὅμως δις μόνον τῆς ἐδομαδὸς ἔρχεται πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἐξοχικὴν μας κατοικίαν, εὐρον μέσον καθ' ὃ θὰ εὐρίσκηται παρ' ἡμῖν καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Ἐξεμυστηρεῖται πρὸς τὸν Ρενώ τὰ περὶ γάμου σχέδιά μου. Τοιοῦτοτρόπως δύναμαι νὰ ὁμιλῶ ἀδιακόπως περὶ τοῦ Καζιμίρ ὡς εἰ ἦτο παρών. Ὁ Ρενώ εἶναι τίμιος ἀνὴρ, ἀποφεύγει δὲ νὰ ποιήσῃ λόγον περὶ τούτου εἰς τὸν τυχόντα, μηδ' αὐτῆς τῆς μητρός του ἐξαιρουμένης. Εἶχον ἄδικον νὰ πράξω ὡς ἔπραξα; Ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ γάμος ναυαγεί, ὑπόθεσις παράλογος τῷ ὄντι, ἀλλὰ τὰ πάντα δυνατὰ εἰσιν. Ὁ Ρενώ οὐδὲ λέξιν κἄν ἐκ τοῦ στόματός του θὰ ἐκφέρῃ. Ἀποτολμῶν τοιαύτην ἐμπιστευτικὴν ἐκμυστήρευσιν, δὲν θὰ δυσχερῶς τοῦμην ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου ἀποδοχῆς τινος εἰδήσεως. Ἡμῖν περίεργος νὰ ἴδω ὅποιαν ἐντύπωσιν θὰ τῷ προξένηι. Τὴν προτεραιάν ἐξήλθον εἰς περίπατον μετὰ τῆς μητρός του, ἐν παντελεῖ διατελούσης ἀγνοίᾳ τῶν διατρεχόντων. Μοὶ ἔκαμε νύξιν περὶ τοῦ ζητήματος. Προσέποιήθη ὅτι δὲν ἠνύθουν. Ἐκρύπτετο ἄρα γε ἐν τῇ μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐπισκέψει ὀπισθοβουλία τις; Νὰ ὁμολογήσω τὰ πάντα εἰς τὸν Ρενώ, ἦτο αὐτὸ τοῦτο ὡς νὰ ἀνέτρεπον πᾶσαν ἐλπίδα. Δὲν ἦτο προτιμότερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ τὸν παρατηρῶ διὰ τοῦ κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον, ὅπως βεβαιωθῶ περὶ τῶν ἐντυπώσεων ἡν τῷ προῤῥήνησεν.

Οὐδὲν μοὶ ἐπέτρεψε νὰ ἴδω. Μοὶ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ παύσω ἐπιδεικνύων αὐτῷ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐμπιστοσύνην ἐν πάσῃ περιπτώσει; Προβλέπει τι ὕπερ ἐγὼ δὲν προβλέπω; Περὶ τοῦ Καζιμίρ ἔχει διάφορον γνώμην τῆς ἐμῆς; Ἀπεφάσισα νὰ τὸν σπουδάσω καλῶς, ὅταν θὰ εὐρεθῶ ἐνώπιόν του, διὰ νὰ ἴδω ἐάν θὰ ἐπιδείξῃ δυσμένειάν τινα ἢ ψυχρότητα τίνα. Τῷ ἔθλιψε τὴν χεῖρα μετὰ τῆς ἐγκαρδιωτέρας εἰλικρινείας. Φαίνεται ἐνδιαφερόμενος περὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγνώρισε τὰ αἰσθηματά μου. Πιθανὸν νὰ μὴ μὲ σκέπτηται παντελῶς, ὅτι δὲν ἔχει γνῶσιν τῶν σχεδίων τῆς μητρός του, καὶ ὅτι μὲ μεταχειρίζεται ὡς μικρὰν

ἐξαδέλφην του ἢ ὡς μικρὰν κόρην. Ἐν τούτοις χαίρω πολὺ ἐπὶ τῇ εἰλικρινείᾳ του. Ὁ Καζιμίρ ἀπέβλεπε τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀταραξίαν, εὐρίσκειται εἰς ἐξαιρετοὺς σχέσεις μετὰ τοῦ Ρενώ, ἀποτελοῦσιν ἀληθῶς ζεῦγος φίλων· χαίρουσι δὲ ὁσάκις εὐρεθῶσι μόνον.

Διερχόμεθα οὕτω τὰς ἡμέρας μας περιπατοῦντες καὶ οἰτρεῖς, συνομιλοῦντες, ἱππεύοντες. Ὁ Ρενώ εἶναι ζωγράφος, ὁ Καζιμίρ μουσικός. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ρενώ ὀριστικῶς ἐγκατέστη παρ' ἡμῖν, δὲν ὑπάρχει αἰτία ἵνα ὁ ὁ Καζιμίρ ἐπισκέπτηται ἡμᾶς κατὰ διαλείμματα καὶ ἐπισήμως. Ἡ μήτηρ μου προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ διέλθῃ δεκαπενθημερίαν ἐν τῇ ἐξοχῇ. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ δράζηται τῆς εὐκαιρίας ὅπως γνωρίσῃ τὰ ἡμέτερα σχέδια τοῖς φίλοις ἡμῶν. Τῷ ἐζήτησα λοιπὸν φίλη μου προθεσίαν. Χαίρω τῷ ὄντι, ὅταν δὲν ἐκλήθῃ ὑπόνοια, ἐπὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως ἐν ἣ εὐρίσκομαι. Βεβαίως ὁ Ρενώ δὲν συνετέλεσεν, ὥστε νὰ ἀποβῇ τὴν ιδέαν ἡν ἐσχημάτισα περὶ τὸν Καζιμίρ, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ δὲν μὲ παρημποδίσαν νὰ ἀναγνωρίσω τὰς ἀρετὰς τοῦ Ρενώ. Ὅταν ὁ εἰς τούτων ἀπουσιάζει, νομίζω ὅτι μοὶ λείπει τι. Πῶς δέον νὰ τὸ εἶπω; Ὁ εἰς συμπληροῖ τὴν παρουσίαν του ἑτέρου. Ὁ εἰς εἶναι ξανθός, ὁ ἕτερος μελαγχροινός. Ὁ εἰς παρισινός καὶ εὐφυής, ὁ ἕτερος τύπου ἀνατολικοῦ καὶ μελαγχολικός, ἀμφοτέρω εὐειδέεις, εὐγενεῖς, εὐφρεῖς λεπτοφυεῖς. Προφανῶς ἐάν ὑπανδρευόμην μετὰ τοῦ Καζιμίρ, ὅτε ἦλθεν ὁ Ρενώ, οὐδὲ βλέμμα θὰ ἔρριπτον ἐπὶ τοῦ ἐξαδέλφου μου, διότι εἶμαι βεβαία ὅτι εἶμαι σταθερά, ἐάν δὲ ὑπανδρευόμην μετὰ τοῦ Ρενώ, δὲν θὰ ἔρριπτον βλέμμα ἐπὶ τοῦ Καζιμίρ. Τέλος ἀγαπητή μοι, δὲν θὰ τὸ πιστεύσῃς, εὐχαριστοῦμαι ἐξ ἴσου συναναστρεφόμενη καὶ μετὰ τῶν δύο. Ὅτε ἀμφοτέρω εὐρίσκωνται παρ' ἐμοῖ, ἡ εὐχαριστήσις μου εἶναι μεγαλειότερα, εἶναι πλήρης. Ὅτε εὐρίσκωμαι ὅλως μόνῃ τὸ ἐσπέρως διερωτῶμαι, ἐξετάζω ἐμαυτὴν, ἀποπειρῶμαι νὰ πρὸςβῶ τὰς δύο φυσιογνωμίας, σχηματίζω περὶ αὐτῶν ἀκριβῆ ιδέαν, καίτοι δὲ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι, εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου συμπαθεῖς. Ἡθέλησα τῇ ἐσπέρᾳ τῆς χθὲς νὰ ἀποκοιμηθῶ μόνον τὸν Καζιμίρ σκεπτομένη. Τὸ κατώρθωσα, ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὄνειρευόμην τὸν Ρενώ. Τέλος ἄκουσον τὸ ἐξῆς ὑπὸ πᾶσαν ὅμως ἐχεμύθειαν. Ἀγαπῶ δύο ἀνδρας, καὶ τοὺς δύο ἐξ ἴσου. Εἶναι τρομερόν, τερατώδες. Ἐπέρχονται στιγμαὶ καθ' ἃς ἐπιθυμῶ νὰ προσβληθῶ ὑπὸ τυροειδοῦς πυρετοῦ, ὅπως ἀπαλλαγῶ τῆς ἀμηχανίας. Οἰκτεῖρον μὲ καὶ εἰπέ τί πρέπει νὰ πράξω, ἐάν γνωρίζῃς.

Ἀδριάννα Μοριάς.

Ἀπάντησις τῆς Βαλεντίνης Γκρεσσάν

(διὰ τοῦ ἐπομένου ταχυδρομείου).

Ἀφοῦ ἀγαπᾷς καὶ τοὺς δύο ἐξ ἴσου, ρίψε κορὼνα ἢ γράμματα. Ὑπανδρεύσου μετ' ἐκείνου τὸν ὅποιον θὰ σοὶ ὑποδείξῃ ἡ τύχη. Θὰ λυπηθῇς ἴσως ἐπὶ τῇ στερησει τοῦ ἄλλου μέχρι τῆς πρώιας καθ' ἣν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θὰ τελεσθῶσι οἱ γάμοι. Δὲν θὰ σκέπτηται πλέον τὸν ἄλλον τὴν ἐπιούσαν. Σὲ ἀσπάζομαι.

Ἡ ἀρχαία φίλη σου.

Βαλεντίν.

(Κατὰ μετάφρασιν)

ALEXANDRE DUMAS fils.

Παρόραμα.

Ἐν τῇ περὶ Ἀριθμητικῆς παρ' ἀρχαίοις πραγματείᾳ τοῦ ἄλλοιμου x. Ἡλ. Βαλσαμάκη παρεσέφρησε τὸ ἐξῆς παρόραμα· ἐν σελ. 795, στηλ. Α', στγ. 37 ἀντὶ $\frac{1}{4}$ ἀναγνωστέον $\frac{1}{3}$.

Ο. ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.